

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/189/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217201529
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1217201529.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobcu: Gymnázium Ľudovíta Štúra, so sídlom 1. mája 170/2, Trenčín, IČO: 00 160 458, zastúpeného: Advokátska firma TROKAN & URBANČOKOVÁ, v.o.s., so sídlom Dom Pavla, Ľ. Štúra 5, Trenčianske Teplice, IČO: 36 333 158, proti žalovanému: NUBIUM s.r.o., so sídlom Trenčianska 705/55, Bratislava, IČO: 47 545 674, zastúpeného: JUDr. Ján Mišura, PhD., advokát, so sídlom Záhradnícka 27, Bratislava, o vypratanie, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 3.5.2017, č.k. 9C/6/2017-71, jednomyselne takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi sa proti žalovanému **p r i z n á v a** nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. V napadnutom uznesení súd prvej inštancie zastavil konanie, žalobcovi priznal proti žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu a žalobcovi vrátil krátený súdny poplatok za žalobu vo výške 92,80 eur, prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s., po právoplatnosti uznesenia.

2. Výrok o zastavení konania o žalobe podanej na súd dňa 30.1.2017 na uloženie povinnosti žalovanému odstrániť svoje reklamné zariadenie osadené na oplotení školy na pozemku v kat. úz. H., parc. registra „C“, parc. č. XXX o výmere 2100 m², zapísanom na LV č. XXXX, vo vlastníctve H. Z. G., v správe žalobcu právne odôvodnil § 144, § 145 ods.1, § 146 ods.1 zák.č. 360/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) s prihliadnutím na dispozitívny úkon žalobcu.

3. Výrok o trovách konania právne odôvodnil § 256 ods.1, § 262 ods.1 C.s.p. zohľadňujúc, že žalovaný po podaní žaloby na súd svoje reklamné zariadenie z nehnuteľnosti žalobcu odstránil. Na základe uvedeného mal za to, že dôvodne podaná žaloba bola vzatá späť pre správanie žalovaného a žalobcovi priznal proti žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Výrok o vrátení kráteného súdneho poplatku súd prvej inštancie právne odôvodnil § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. v platnom znení s tým, že krátená časť predstavovala sumu 6,70 eur.

5. Proti výroku uznesenia, v ktorom súd prvej inštancie priznal žalobcovi proti žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný namietajúc, že súd prvej inštancie nesprávnym postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zo žiadneho dôkazu a ani z úvah súdu prvej inštancie nie je zrejmé, ako dospel k záveru, že sa

žalobca domohol uplatneného nároku. Z okolností v spise je naopak zrejme, že sa žalobca uplatneného nároku nedomohol a ani nikdy nemohol domôcť, pretože žalovaný nikdy parcelu č. XXX neužíval. Žalovaný vypratá sám a dobrovoľne parcelu č. XXX/X v kat.ú. H., a to z iných dôvodov než bolo podanie žaloby o vypratanie označeného pozemku, čo od počiatku tvrdil, preukazoval listinnými dokladmi a aj obsahom verejných registrov. Rovnako nie je zrejmá žiadna skutočnosť ktorá by odôvodňovala, prečo má žalovaný niesť procesnú zodpovednosť za zavinenie zastavenia konania o nároku, ktorý nielenže nemohol byť od počiatku úspešný, ale ktorého sa žalobca nikdy nedomohol. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie je zrejme len deskriptívne popísanie niektorých dôkazov, pri ignorancii iných, avšak nie je zrejme, aké právne relevantné skutočnosti vo vzťahu k uplatnenému nároku a jeho „domoženiu sa“ zo strany žalobcu po podaní žaloby vyvodil. Práve z procesného hľadiska bolo potrebné skúmať konformnosť uplatneného nároku s objektívnou možnosťou domôcť sa takéhoto nároku a skutočnosti, či k domoženiu sa takého nároku skutočne aj došlo. Súd prvej inštancie sa logicky nevysporiadal s otázkou procesnej viny na zastavení konania. Procesnú vinu na zastavení nedôvodne podanej žaloby vo vzťahu k uplatnenému nároku nesie žalobca a je jeho povinnosťou znášať náhradu trov konania. Odvolateľ navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zmenil a žalovanému priznal proti žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Žalobca v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v časti napadnutej odvolaním ako vecne a právne správne potvrdil poukazujúc na dôvody obsiahnuté v jeho písomnom vyjadrení z 19.4.2017, doplneného podaním z 21.4.2017. Konštatoval, že podanou žalobou sa domáhal odstránenia reklamného zariadenia na oplotení pozemku školy, pričom pozemok na ktorom sa oplotenie nachádza bol chybne označený. Medzi stranami nebolo sporné, čo má žalovaný odstrániť a odkiaľ, čo napokon žalovaný urobil a následne bola žaloba zobrať späť.

7. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 379, § 380 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania postr strane.

9. Prihliadajúc na obsah odvolacích námietok sa odvolací súd ako prvoradou otázkou zaoberal posúdením, či súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Existencia takejto vady konania sa prejavuje v takom nesprávnom procesnom postupe, ktorým by súd prvej inštancie znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva a povinnosti v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu konštatuje, že existenciu namietanej vady konania nezistil.

10. Pokiaľ odvolateľ za vadu v procesnom postupe súdu prvej inštancie považuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie vzťahujúce sa k napadnutému výroku o trovách konania pre nedostatok dôvodov odvolací súd uvádza, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka konania na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva totiž aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená v § 220 C.s.p., v danom prípade platiaceho v spojení s ust. § 234 ods.2 C.s.p.. Odvolací súd však vo vzťahu k odvolaním napadnutému výroku o trovách konania po preskúmaní veci nezistil, že by v danej veci išlo o prípad vybočenia z medzí ustanovenia § 220 C.s.p. v spojení s § 234 ods.2 C.s.p., ktorý by bol dôvodom pre prípadné uplatnenie (ako výnimky) druhej vety Stanoviska uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí prijaté závery týkajúce sa rozhodnutia o trovách konania podriadil pod správnu právnu normu a záver o procesnom zavinení žalovaného na zastavení konania aj primerane vysvetlil. Žalovaný preto nedôvodne argumentuje, že uznesenie súdu prvej inštancie je vo vzťahu k prijatému výroku o trovách konania nepreskúmateľné, pričom za vadu konania v zmysle § 389 ods.1 písm. b/ C.s.p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd prvej inštancie neprijal rozhodnutie a neodôvodnil ho podľa predstáv žalovaného.

11. Odvolací súd vo vzťahu k rozhodnutiu o trovách konania konštatuje, že v civilnom súdnom procese platí okrem zásady úspechu v spore aj zásada procesnej zodpovednosti vyjadrená v ust. § 256 ods. 1 C.s.p., ktorá stanovuje povinnosť nahradiť trovy konania tej zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Ide o sankčnú náhradu trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli a ukladá sa rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil, pričom sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia je potrebné otázku, či strana zavinila, že konanie muselo byť zastavené, posudzovať výlučne podľa procesného výsledku, pričom zavinenie je potrebné interpretovať vo vzťahu k príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu.

12. Za správnu preto považuje konštatáciu súdu prvej inštancie o tom, že ak súd zastavuje konanie v dôsledku späťvzatia, musí sa zaoberať pri rozhodovaní o náhrade trov konania otázkou, či niektorá zo strán sporu zavinila, že konanie muselo byť zastavené. Pretože nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale procesného práva, otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, t.j. z hľadiska vzťahu výsledku chovania žalovaného k požiadavkám žalobcu.

13. V danej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou podanou na súd dňa 30.1.2017 domáhal uložiť žalovanému povinnosť odstrániť svoje reklamné zariadenie osadené na oplotení školy na pozemku v kat. úz. H., parc. registra „C“, parc. č. XXX o výmere 2 100 m², zapísanom na LV č. XXXX, vo vlastníctve Trenčianskeho samosprávneho kraja (v správe žalobcu) skutkovo argumentujúc existenciou časovo ohraničenej zmluvy o nájme uzavretej medzi právnymi predchodcami oboch strán sporu, uplynutím doby jej platnosti a konaním žalovaného, ktorý ani napriek výzvam žalobcu reklamné zariadenie z oplotenia školy po uplynutí doby nájmu neodstránil. Z obsahu spisu je zrejmé, že H. Z. G. so sídlom v H. ako prenajímateľ a L.. U. Z.L. - D. ako nájomca uzatvorili dňa 9.4.2003 Zmluvu o nájme (ďalej len „Zmluva“), ktorou sa prenajímateľ zaviazal umožniť nájomcovi osadenie reklamného zariadenia na oplotení školy postaveného na pozemku parc. č. XXX, k.ú. H. zapísaného na LV č. XXXX vo vlastníctve H. Z. G. v správe Gymnázia Ľudovíta Štúra. Dodatkom č. 2 k Zmluve zo dňa 30.11.2005 bol zmenený článok I. Zmluvy s názvom Zmluvné strany tak, že prenajímateľom sa stal žalobca. Dodatkom č. 4 k Zmluve zo dňa 5.12.2013 bol zmenený článok I. Zmluvy s názvom Zmluvné strany tak, že nájomcom sa stal žalovaný. Výzvami zo dňa 29.11.2016 a 11.1.2017 žalobca vyzval žalovaného na odstránenie reklamného zariadenia z dôvodu uplynutia doby nájmu dohodnutej podľa Zmluvy. Z predloženého Oznámenia o demontáži reklamných stavieb zo dňa 14.3.2017 ako aj z vyjadrenia žalovaného zo dňa 29.3.2017 vyplýva, že žalovaný dňa 10.3.2017 odstránil svoju reklamnú stavbu umiestnenú na parc. č. XXX/X v k.ú. H..

14. Vychádzajúc z uvedeného sa odvolací súd zhoduje i s právnym posúdením otázky procesného zavinenia žalovaného na zastavení konania. Pokiaľ žalovaný argumentuje tým, že reklamné zariadenie bolo osadené na oplotení žalobcu na pozemku v kat.úz. H., parc.č. XXX/X, jeho argumentácií nie je možné priznať úspech. V danej veci je totiž nesporné, že predmetom žaloby je uloženie povinnosti žalovanému odstrániť reklamné zariadenia na oplotení žalobcu, ktoré síce žalovaný osadil v nadväznosti na Nájomnú zmluvu zo dňa 9.4.2003 v znení jej následných zmien, avšak v rozpore so znením Zmluvy nie na pozemku parc.č. XXX a ktoré nesporne odstránil až po podaní žaloby žalobcom. Žalovaný teda z procesného hľadiska svojim správaním zavinil zastavenie konania, nakoľko len v dôsledku jeho konania zobrať žalobca svoju žalobu späť.

15. Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne a právne správne podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p. a nárok na ich plnú náhradu priznal v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).